

Μια αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

ΜΥΘΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ

Κείμενο: **Μαρίζα Ντεκάστρο**
Παιδαγωγός

Η Μέδουσα - ένα τέρας που σε πάγωνε...

Μακριά στη Δύση, πιο πέρα κι από τον Κήπο των Εσπερίδων και απ' το βασίλειο των νεκρών κατοικούσαν τρεις φοβερές χρυσόφτερες αδελφές: η Σθενώ, η Ευρυάλη και η Μέδουσα. Κανένας δεν πλησίαζε στα μέρη τους, τα βράχια στην άκρη της γης που ήταν σπαρμένα με κουφάρια. Και όσοι μιλούσαν γι' αυτές, άνθρωποι και θεοί, μόνο τρομερά είχαν να διηγηθούν. Ήταν φοβερές στην όψη! Φίδια φύτρωναν στη θέση των μαλλιών τους, δόντια μεγάλα σαν τους χαυλιόδοντες του αγριογούρουνου στόλιζαν το στόμα τους, κανείς δεν γλίτωνε από τα χάλκινα χέρια τους...

Οι δυο μεγάλες αδελφές ήταν αθάνατες, ενώ η Μέδουσα, η μικρότερη, ήταν θνητή. Όμως είχε ένα όπλο ανίκητο. Τα μάτια της! Τα μάτια της ήταν τόσο διαπεραστικά, που πέτρωναν αμέσως όποιον την κοιτούσε!

Κάποιοι έλεγαν ότι κάποτε η Γοργόνα ήταν μια όμορφη κοπέλα με υπέροχα μακριά μαλλιά. Και μια φορά καυχήθηκε ότι ξεπερνάει ακόμα και τη θεά Αθηνά σε ομορφιά. Η Αθηνά θύμωσε και τη μεταμόρφωσε σε τέρας, αλλάζοντας τα μαλλιά της σε φίδια.

«Ακόμα και το κεφάλι της Μέδουσας θα φέρω, αν χρειαστεί!» Αυτή η απερίσκεπτη κουβέντα ακούστηκε μια μέρα στο παλάτι του Πολυδέκτη, του βασιλιά της Σερίφου. Ποιος την είπε; Την ξεστόμισε ένας νεαρός, ο Περσεάς.

Ο Περσεάς κατάφερε να πετύχει το

σκοπό του με τη βοήθεια των θεών, και μάλιστα της Αθηνάς που ήταν ο μεγαλύτερος εχθρός της Μέδουσας.

Η μυθολογία είναι ένα μεγάλο παραμύθι

Όπως στα παραμύθια, έτσι και στη μυθολογία συμβαίνουν πολλά παράξενα.

Ο βασιλιάς Ακρίσιος είχε μια μοναχοκόρη, τη Δανάη. Η μοίρα στάθηκε σκληρή για τη βασιλοπούλα. Ο πατέρας της είχε πάρει ένα χρησμό που έλεγε ότι ο εγγονός του θα τον σκότωνε για να πάρει το θρόνο του. Ο βασιλιάς φοβισμένος έκλεισε τη Δανάη σε μια υπόγεια φυλακή με χάλκινες πόρτες που τη φρουρούσαν άγρια σκυλιά, ώστε να μην την πλησιάσει κανείς. Όμως οι θεοί όλα τα μπορούσαν. Μια μέρα, χρυσή βροχή έπεσε μέσα στη φυλακή της Δανάης και μετά από λίγους μήνες γεννήθηκε ένα αγοράκι.

Ήταν ο Δίας που είχε μεταμορφωθεί σε χρυσή βροχή για να ξεγελάσει τους ανθρώπους και να παντρευτεί την όμορφη κοπέλα.

Μόλις γεννήθηκε το μωρό, ο Ακρίσιος τρομοκρατημένος έκλεισε τη Δανάη και το γιο της, τον Περσέα, σε μια ξύλινη κασέλα και την έριξε στη θάλασσα. Τα κύματα παρέσυραν την κασέλα προς τη Σέριφο. Αυτή τη φορά η τύχη χαμογέλασε στη Δανάη. Ένας ψαράς βρήκε την κασέλα, την έβγαλε από το νερό και οδήγησε τη μάνα και το παιδί στο ανάκτορο του βασιλιά Πολυδέκτη.

Τα χρόνια πέρασαν, ο Περσέας μεγάλωσε σαν βασιλόπουλο και ήρθε η ώρα να βοηθήσει κι εκείνος τη μητέρα του, που περνούσε δύσκολες στιγμές επειδή ο Πολυδέκτης την είχε αγαπήσει και ήθελε να την παντρευτεί με τη βία.

Ο Πολυδέκτης για να ξεγελάσει τον Περσέα ανακοίνωσε ότι θα παντρευόταν την Ιπποδάμεια, την κόρη του βασιλιά Οινόμαου. Ζήτησε λοιπόν απ' όλους να του χαρίσουν ένα άλογο για γαμήλιο δώρο.

Ο Περσέας, προκειμένου να γλιτώσει τη μητέρα του από το βασιλιά Πολυδέκτη, υποσχέθηκε να κάνει τα αδύνατα δυνατά για να ικανοποιήσει την επιθυμία του. Και για να δείξει πόσο αποφασισμένος ήταν, ξεστόμισε τη φοβερή κουβέντα: «Ακόμα και το κεφάλι της Μέδουσας θα σου φέρω, αν χρειαστεί».

«Αυτό στ' αλήθεια θα με ευχαριστούσε περισσότερο από οποιοδήποτε άλογο στον κόσμο», απάντησε ο βασιλιάς. Ο Περσέας, μην μπορώντας πλέον να αθετήσει το λόγο του, ετοιμάστηκε για το επικίνδυνο ταξίδι!

* Θα ακολουθήσει το ταξίδι του Περσέα προς τη Μέδουσα.